

Iranian Workers' Solidarity Network شبکه همبستگی کارگری

BM IWSN, London WC 1N 3XX, England .
iranwsn@yahoo.co.uk - <http://www.pishtaaaz.com/shabake/>

پشتیبانی ی نمایندگان رانندگان و تعمیرکاران اتوبوس و رانندگان تاکسی لندن و جنوب شرقی ی انگلستان از کارگران شرکت واحد

جلسه ی «کمیته ی منطقه‌ای ترابری» اتحادیه (T & G)

«کمیته ی منطقه‌ای ترابری» اتحادیه کارگران ترابری و عمومی (T & G)^۱، که شامل نمایندگان رانندگان و تعمیرکاران اتوبوس و رانندگان تاکسی در لندن و جنوب شرقی ی انگلستان می‌باشد، از نماینده ی «شبکه همبستگی کارگری» دعوت نمودند که در روز ۲۳ مارس ۲۰۰۶ بحثی را در مورد مبارزات کارگران شرکت واحد ارائه دهد.

نماینده ی «شبکه همبستگی کارگری» در حدود بیست دقیقه تاریخچه ی یکسال مبارزه ی دلیرانه کارگران شرکت واحد و خانواده هایشان را برای بیست نماینده «کمیته ی منطقه‌ای ترابری» (Regional Transport Committee) تشریح کرد. گفته شد که مبارزه ی این فعالان در مارس سال ۲۰۰۵ با اخراج عده‌ای از کارگران از سوی شرکت واحد شروع شد. این اخراج‌ها عکس العمل مدیریت به کوشش‌های کارگران برای احیای دوباره ی اتحادیه ای که در زمان اختناق جنگ ایران و عراق، در زیر ضربات عظیم اختناق رژیم، تعطیل شد، بود. سپس در ۹ ماه مه، عناصر «خانه کارگر» و «انجمن های اسلامی کار» به جلسه ی فعالان کارگری هجوم آورده و آنان را، به خصوص منصور اسنلو را، مورد ضرب و شتم قرار دادند. و چند هفته بعد هم این افراد خود را به عنوان نمایندگان کارگران ایران جا می‌زنند و در کنفرانس نود و سوم «سازمان بین المللی کار» به حضور داشتند.

ولی در اواخر ماه ژوئیه ۲۰۰۵، ۸۰۰۰ از ۱۷۰۰۰ کارگران شرکت واحد در جلسه‌ای به بحث و تبادل نظر پرداخته و نمایندگان «سندیکا کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه» را انتخاب کردند.

مرحله ی اخیر این مبارزه، از طرف رژیم به طور حساب شده در نزدیکی ی تعطیلات «کریسمس» صورت گرفت، فعالیت‌های بین المللی برای جلب پشتیبانی و همبستگی برای کارگران شرکت واحد را بسیار دشوار کرد. در ۲۲ دسامبر ۲۰۰۵ منصور اسنلو و دیگر رهبران سندیکا دستگیر شدند. سپس اعتصاب‌ها و مبارزات کرارگان، و واکنش رژیم مختصراً تشریح شدند و اینکه سه نفر، آقای اسنلو، منصور حیات غیبی و افشین بهرامی (یکی از کارگران ایران خودرو که از کارگران شرکت واحد پشتیبانی کرده است) در زندان می‌باشند.

توضیح داده شد که با وجود اینکه در آن مقطع فقط سه نفر در زندان می‌باشند چند هفته پیش شب قبل از اعتصاب ۲۸ ژانویه رژیم به خانه‌های کارگران حمله برده و حتی خانمان و دختران کارگران را زندانی کرده بود. در روز اعتصاب کارگران که دست از کشیده بودند بعد از ضرب و شتم به زنان منتقل شدند و در یک مقطع بین ۷۰۰ تا ۱۳۰۰ نفر کارگر، خانواده هایشان و دیگر افراد مدافع آنان (جوانان، دانشجویان و غیره) نیز در بند بودند. در یک مرحله بیش از ۵۰۰ نفر در زندان اوین اعتصاب غذا کردند.

^۱ «اتحادیه کارگران ترابری و عمومی» در سال ۱۹۲۲ بنا نهاده شد. در حال حاضر آن بیش از ۸۳۵ هزار عضو دارد و یکی از بزرگترین و فعالترین اتحادیه‌های کارگری در بریتانیا می‌باشد.

چهار خواست اصلی کارگران، آزادی رهبران (منجمله آقای اسانلو)، امضاء قرارداد جمعی، به رسمیت شناختن اتحادیه و افزایش حقوق‌ها و بهبود وضعیت کار، هیچکدام برآورده نشده‌اند.

پس از این معرفی بسیار مختصر، سئوالاتی در مورد چگونگی کمک رسانی از سوی اتحادیه‌ها و فدراسیون‌های بین‌المللی کارگری در این رابطه، پرسیده شد. در جواب گفته شد که فدراسیون ترابری (ITF) بسیار خوب عمل کرده است و در روز ۱۵ فوریه در سی و یک کشور تظاهراتی از سوی اتحادیه‌های ترابری سازمان داده بود. از استرالیا تا فیلیپین، تا کشورهای متعدد اروپایی و کشورهای آمریکای شمالی، کارگران ترابری از هم‌طبقه‌ای‌های خود در تهران پشتیبانی کردند. این فدراسیون بیشترین و بهترین کمکی که به کارگران ایران در سطح بین‌المللی از سوی نهادهای کارگری داده شده است، را سازمان داد.

سپس سئوالی در مورد نحوه ی گسترش کمک رسانی به کارگران شرکت واحد عنوان شد. در پاسخ فعالیت‌های «شبکه همبستگی کارگری» در این رابطه برای خواهران و برادران^۲ «کمیته ی منطقه‌ای ترابری» تشریح شد. سپس این خواهران و برادران پیشنهاداتی برای گسترش و تحکیم فعالیت‌های دفاعی به نماینده «شبکه» دادند.

در نهایت یکی از این نمایندگان از روحیه ی خسته ناپذیر کارگران شرکت واحد ابراز قدردانی کرد و گفت که احساس نمی‌کند که خود او بتواند در زیر چنین فشارها به فعالیت و مبارزه ادامه دهد!

نماینده «شبکه همبستگی کارگری» از کمک‌های این خواهران و برادران تشکر کرد و به امید همکاری ی نزدیکتر و پیروزی ی نهایی «سندیکاری شرکت واحد» جلسه خاتمه یافت.

«شبکه همبستگی کارگری»

۴ آوریل ۲۰۰۶

---

^۲ استفاده از واژه ی «برادر» در بین کارگران بریتانیا در خطاب به هم‌طبقه‌ای‌های خود یکی از سنن دیرینه ی جنبش کارگری در این کشور می‌باشد. با ورود و درگیری ی هر چه بیشتر کارگران زن به محیط کار و نشکلات کارگری واژه ی «خواهر» نیز رایج شده است.